

Written by

Saturday, 16 August 2008 16:35 -

இந்தக் கட்டிடம், ஆச்சாரியார் கல்வித் திட்ட எதிர்ப்புப் படையை வரவழைக்கும் கட்டிடமாகும். உங்கள்குத்துத் திரியும் நண்பர் ஆச்சாரியார் பதவிக்கு வந்ததும் நான் அவரைப் பாராட்டினேன்; மற்றவர்களையிட ஆச்சாரியார் எவ்வளவோ மலே என்று பசினேன். கம்பினிஸ்டுக்காரர்களையிட, பிரகாசத்தையிட, ஆச்சாரியார் பரவாயில்லை என்று துணிந்து எழுதினேன்; அவரை ஆதரித்தேன்.

நாம் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்க வேண்டியதில்லை. திராவிடர் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, சட்டசபைக்குப் போவதில்லை; மந்திரியாக முயல்வதில்லை; தரேதலில் நிற்பதில்லை என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். 'இதெல்லாம் இல்லாமல் உன்னால் என்ன முடியும்?' என்றார்கள். அதற்குப் பதில் சொன்னேன் 'யார் வந்தாலும் நமக்கான காரியங்களைச் செய்யும் படி பார்த்துக் கொண்டாலே போதும்' என்று. ஆச்சாரியார் இந்தக் கல்வித் திட்டம் குறித்து மிகவும் பிடிவாதமாக இருந்தார். அதனால் தான் நானும் மிக உண்மையாகக் கண்டித்தேன். நானே வருந்தும் படியாக, அவர் பதவியை விட்டுப் போகும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இன்றைக்கு காமராசர் இந்நாட்டின் முதலமைச்சராக வந்துள்ளார். இனிப் பலரும் சொல்லப் போகின்றார்கள், 'காமராசரும் பெரியாரும் ஏதோ ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அடிக் கபி ரகசியமாகச் சந்தித்துப் போசுகிறார்கள்' என்றெல்லாம் கிறுவார்கள். இன்றையதினம் இக்கல்வித் திட்டம் எடுபடும் படியான செய்தி வந்தது குறித்து நாம் பெருமடைபட வேண்டியதுதான். நாடும் முழுவதும் பாராட்டுக் கட்டிடம் போடவேண்டியுள்ளது. பெரும்பாலும் அந்தப் புகழ் எல்லாம் காமராசருக்கே போகும்.

நாமும் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்தோம்; மற்ற எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இத்திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள்; இது குறித்து காமராசரும் எதிர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிச் சொல்லிய அதே காமராசர், தான் பதவிக்கு வந்ததும் அதை எடுக்காமல் இருப்பாரானால் என்ன ஆகியிருக்கும்? அவரும் இந்த சூப்பிரமணியம், பக்தவத்சலம் முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு கல்வித் திட்டத்தை ஆதரித்துக் கொண்டு இருந்தால், என்ன ஆகியிருக்கும்போ, என்னால் சொல்லவே முடியாது.

நமக்கு மகிழ்ச்சிக்காகக் காரணம், திராவிடன் முதல் மந்திரியாக வந்ததாகும். காமராசர் வந்ததும் ஆச்சாரியாரின் சீடர்கள்கு எப்படியோ இருக்கும். அதோடு, இந்த நாட்டில் இருக்கிற பார்ப்பனப் பத்திரிகைகளுக்கும், பார்ப்பனக் கலிகளுக்கும் எப்படியோ இருக்கும். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த மந்திரி சபையே பிடிக் காது. ஆகவே, நாம் காமராசர் மந்திரி சபையை ஆதரித்துத் தான் தீர்வண்டும். எப்போதும் ஆதரிக்க வேண்டியதுதானா என்பது பற்றி இப்போது ஒன்றும் யோசிக்க வேண்டியதில்லை.

1924 முதல் 1954 வரை ஒரு தமிழன் கட்டிட முதன் மந்திரியாக வர முடியவில்லை. சூப்பிராயன், சூப்பிராயலு ரெட்டியார், பிரகாசம், ஓமாந்தபுர் ரெட்டியார், ராசகோபாலாச்சாரியார் இந்த மாதிரியாக பார்ப்பானும், ஆந்திராக காரணம் தான் இருந்திருக்கின்றார்கள். அப்படிக்கில்லாமல், முதன் முதலாகத் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழன், முதலமைச்சராக வந்திருக்கின்றார். இவர் மந்திரி சபையும் 15 நாளில் தீர்ந்து போகாத மாதிரி இவர் வாய்தாப்பிராவும் இருக்கிற மாதிரி இருக்க வேண்டும்.

